

DECIZIA NR. 10674/ 27.08.2018

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică X, județul Bacău
înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău
- Inspecție Fiscală
sub nr. X
și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, prin adresa nr. X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. X, cu privire la contestația formulată **persoana fizică X, CNP X**, localitatea mun. Bacău, Bld. Xnr. X, bl. X, sc. X, et X ap. X, județul Bacău.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR-DGRX, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Serviciul Soluționare Contestații 2 transmite către Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul aceleiași direcții regionale dosarul contestației formulate de **Persoana fizică X, jud. Bacău** împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. BCG_AIF X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. BCG_AIF X, pentru soluționarea contestației, însoțit de delegarea de competență și referatul privind delegarea de competență nr. X emis de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași.

Persoana fizică X, jud. Bacău, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. BCG_AIF X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. BCG_AIF X, **cu privire la suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016;**
- **S lei – contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016.**

Contestația formulată de persoana fizică a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost emis la data de **23.01.2018**, iar contestația a fost depusă la data de **22.02.2018**, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală sub nr. X.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași este investit să analizeze contestația.

I. Persoana fizică X, jud. Bacău, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. BCG_AIF X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. BCG_AIF X, cu privire la suma de S lei, reprezentând S lei – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016 și S lei – contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016, motivând în susținere următoarele:

Ca motive aduse în susținerea contestației, petenta menționează:

1. Actele fiscale sunt nule datorită faptului ca au grave și evidente erori;
2. Cercetarea faptelor și a circumstanțelor acestora conform documentelor prezentate, au încadrări eronate;
3. Motivarea organelor de inspecție s-a centrat pe comportamentul fiscal al S.C. X S.R.L., cu ignorarea totală a existenței probelor prezentate;
4. Situația de fapt este netemeinică și nelegală.

Petenta precizează că, referitor la decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuții sociale, s-a reținut ca valoarea totală a cheltuielilor nedeductibile este de S lei. Din această sumă totală operațiunile comerciale realizate între biroul notarial și furnizorul S.C. X S.R.L. reprezintă 85%-aproximativ S lei.

De la acest furnizor s-au achiziționat următoarele: piese auto, anvelope etc, pentru autoturismul proprietatea biroului, mobilier pentru birou, material pentru amenajarea biroului, bibliorafturi, dosare, hârtie și alte bunuri și servicii pentru desfășurarea activității biroului.

Toate aceste operațiuni sunt reale și efective, deoarece au la baza facturi fiscale emise de furnizor, plata bunurilor și serviciilor s-a făcut prin virament bancar, o mare parte din bunuri există și în prezent, inclusiv piesele pentru mașină, amenajarea biroului, mobilier, o parte din rechizite, hârtie etc, care se regăsesc în materialitatea lor în birou. Cu acest furnizor s-a încheiat un contract de vânzare cumpărare nr. X, care a stat la baza tranzacțiilor între părți.

Toate aceste argumente și înscrisuri au fost prezentate organului fiscal prin nota explicativă, însă contrar legii, acesta nu le-a analizat și de aceea nu există motivația respingerii argumentelor sale.

Aceste cheltuieli nu au fost luate în considerare ca și cheltuieli deductibile de către organul fiscal, pe considerentul că operațiunile de achiziții de la furnizorul mai sus menționat nu ar îndeplini calitatea de document justificativ, fără a se motiva în mod concret în decizia de impunere .

În raportul de inspecție fiscală este menționat faptul că furnizorul S.C. X S.R.L. nu are un comportament fiscal adecvat, în sensul că nu funcționează la sediul social declarat și nu ar dispune de anumite resurse umane și materiale pentru a efectua tranzacții economice.

Afirmă că organul fiscal neagă realitatea operațiunilor economice pe rațiunea exclusivă a situației incerte prezente a furnizorului constatată de organul fiscal. În momentul când s-au realizat operațiunile comerciale între biroul notarial și furnizor, acesta figura în calitate de comerciant activ, plătitor de TVA, astfel că toate cerințele prevăzute de codul fiscal au fost respectate de către biroul notarial la momentul efectuării tranzacțiilor. În situația când, ulterior acestor operațiuni, furnizorul are o conduită fiscală nesigură, în sarcina biroului notarial nu poate fi reținută nici o culpă și nici o obligație fiscală astfel motivată, nu are temei legal.

Consideră că organele fiscale au ignorat nu numai realitatea tranzacțiilor, dar și aplicarea dreptului comunitar, inclusiv a practicii Curții de Justiție a UE în această materie, și care, potrivit art. 148 al. 2 din Constituție, are prioritate față de normele dreptului intern.

-cu privire la decizia de impunere privind neacordarea dreptului de deducere a TVA în sumă de S lei, care se referă la tranzacțiile efectuate cu furnizorul, organul fiscal a reținut aceeași motivare, în sensul că nu se poate acorda dreptul la deducere pe considerent că furnizorul nu are un comportament fiscal adecvat. Critica formulată mai sus este valabilă și pentru această decizie.

Mai face mențiunea că organul fiscal precizează în raportul de inspecție fiscală că petenta a fost verificată din punct de vedere fiscal în ceea ce privește TVA pentru perioada 01.01.2010-30.09.2015, ceea ce înseamnă că s-au verificat facturile emise de către furnizorul mai sus menționat pentru perioada 01.01.2010-30.09.2015 și s-a constatat că acestea sunt corecte. Atâta vreme cât s-a constatat că dreptul de deducere a TVA pentru această perioadă este legal, înseamnă că toată cheltuiala trebuie să fie considerată ca fiind legală.

Își întemeiează susținerile și pe hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele reunite C - 439 /04 și C- 440/04 și respectiv C-255 /02 și C-18/13 și de asemenea Decizia nr. 5 /2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a reținut că particularul trebuie să beneficieze de prezumția de buna credință, organelor fiscale revenindu-le sarcina să probeze faptul că particularul cu intenție directă, a luat parte la un mecanism fraudulos pe baza administrării unor probe obiective și nu presupuneri, mai mult, Curtea trage un semnal de alarmă prin intermediul căruia arată că particularul nu trebuie să devină investigator, această sarcină revenindu-le organelor statale.

Petenta susține că decizia de impunere contestată este nelegală și netemeinică, întrucât actele de control întocmite de organele de inspecție fiscală sunt nule datorită faptului că au grave și evidente erori, cercetarea faptelor și a circumstanțelor acestora conform documentelor prezentate au încadrări eronate, situația de fapt este netemeinic și nelegală.

Având în vedere constatările din Raportul de Inspecție Fiscală nr. BCG_AIF X (pag.18) "în urma transmiterii prin e-mail a rezultatelor inspecției fiscale, în termen de 5 zile, în data de 04.05.2017, persoana X - a transmis organelor de inspecție fiscală, prin e-mail, punctul de vedere asupra constărilor prezentei inspecției fiscale, înregistrat la AJFP Bacău, Inspecție Fiscală sub nr. BCG AIF X...", petenta consideră că persoana X nu are nici o calitate în Y, nu o cunoaște, nu este împuternicită să formuleze puncte de vedere asupra constatărilor prezentei inspecției fiscale și nu are dreptul legal să formuleze un puncte de vedere.

Raportul de Inspecție Fiscală nr. BCG_AIF X, face parte integrantă din Deciziile de impunere BCG_AIF X și BCG_AIF X, (așa cum este menționat la pag. 5 și pag. 3 din deciziile de impunere) "...la prezenta decizie se anexează Raportul de Inspecție Fiscală, împreună cu anexele...", astfel erorile din Raportul de Inspecție Fiscală anulează și deciziile de impunere.

Consideră că „actul administrativ fiscal este nul” așa cum prevede art. 49 alin. 1) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

De asemenea, mai face precizarea că baza de calcul stabilită în Decizia de impunere nr. BCG_AIF X, împreună cu Raportul de Inspecție Fiscală nr. BCG_AIF X este eronată având în vedere că 2 facturi nu sunt înregistrate în contabilitate ca și cheltuieli fiind prinse în calcul și aceste sume la impozitul pe venit și contribuțiile sociale, majorând contribuțiile sociale datorate în plus și impozitul pe venit.

Precizează că este eronată baza de calcul a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale, respectiv lipsa documentelor de plată în sumă totală de S lei (suma de S lei și suma de S lei - nu este înregistrată în contabilitate și nu este declarată) (S lei baza de impunere S lei și TVA de S lei - aferente facturii nr. X și S lei baza de impunere S lei și TVA de S lei - document de plată nr. X), astfel s-au majorat contribuțiile sociale datorate în plus cu suma totală de SS lei, respectiv S lei (baza de impunere S lei*5,5%, baza de impunere S lei*5,5%), impozitul pe venit și datorat în plus cu suma de S lei (baza de impunere S lei* 16%, baza de impunere S lei* 16%).

Susține că „actul administrativ fiscal este nul” așa cum prevede art. 49 alin. 1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală”, fiind afectat de o gravă și evidentă eroare.

De asemenea, consideră că în cercetarea faptelor și a circumstanțelor acestora s-a centrat pe comportamentul fiscal al S.C. X S.R.L., "...nu are un comportament fiscal adecvat, nu funcționează la sediul social, furnizorii care apar în declarația 394 infirmă tranzacțiile economice...", cu ignorarea totală a probelor prezentate de X, mijloace probante în înțelesul legii (facturi, extrase bancare, contract de vânzare cumpărare, fișa analitică partener), respectiv bunurile deținute conform facturilor emise de furnizor folosite în scopul

obținerii de venituri impozabile și respectiv în folosul operațiunilor taxabile așa cum prevede Codul fiscal. În actul de control încheiat la X, se menționează că S.C. X S.R.L. a fost verificată de activitatea de inspecție fiscală din Galați, societate ce "...nu are un comportament fiscal adecvat...", face precizarea că de comportamentul fiscal al partenerului nu este vinovată societatea X.

Petenta afirmă și faptul că din consultarea registrului contribuabililor înregistrați în scopuri de TVA se reține că societății S.C. X S.R.L. i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA la data de 14.09.2016, ulterior emiterii facturilor către petentă.

Conform mijloacelor probante stabilite de lege, deținute de către X, (facturi, extrase bancare, contract de vânzare cumpărare, fișa analitică partener), ce au fost "anulate" pe baza comportamentului fiscal al furnizorului S.C. X S.R.L., face următoarele constatări: plățile efectuate s-au efectuat prin bancă - iar urmare a verificării acestor plăți se poate stabili realitatea operațiunilor; contractul încheiat de X și furnizorul S.C. X S.R.L. (se poate stabili realitatea operațiunilor); facturile întocmite de furnizorul S.C. X S.R.L., iar urmare a verificării acestor facturi se poate stabili realitatea operațiunilor; bunurile prezentate în facturi ce se găsesc în patrimoniul X și sunt folosite în activitatea curentă, bunuri ce pot stabili realitatea.

Invocă prevederile art. 6 alin. (1), art. 72, alin. 2 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțate în cauzele reunite C-439/04 și C-440/04 (Axei Kittel contra Belgiei și Recolta Recycling SPRL contra Belgia). Potrivit Curții Europene de Justiție, dacă Administrația fiscală stabilește, pe baza unor factori obiectivi, că achiziția este efectuată de un contribuabil care cunoștea sau avea posibilitatea să cunoască că participă la o operațiune de fraudare a TVA, atunci acest contribuabil este considerat ca participant la fraudă. Într-o atare situație, contribuabilul este considerat complice la fraudă comisă de vânzători și cumpărători.

Mai face precizarea că, referitor la constatările din Raportul de Inspecție Fiscală, faptele constatate reprezintă exprimarea unor păreri fără a fi justificate cu mijloace probante, situația de fapt fiind netemeinică și nelegală: "organele de inspecție fiscală au analizat achizițiile de bunuri și/sau prestări de servicii efectuate de SC X SRL și au constatat printre altele, că în anul 2015 s-au achiziționat 1.606 topuri de hârtie, A4 reprezentând 803.000 coli hârtie A4 SAU 2.200 hârtie/zi, topul de hârtie de 5 ori mai mare ca prețul de piață, 720 pix-uri Schneider Sonic și albastru Cello Power, reprezentând 2 buc. consumabile/zi, luând în calcul 365 zile/an...".

Consideră calculul eronat întrucât suma totală de S lei aferentă achizițiilor de la S.C. X S.R.L. este achitată cu ordine de plată în anul 2016 (a se vedea extrasele de cont anexate la contestație) - cheltuiala este aferentă anului 2016 și nu este aferentă anului 2015 așa cum este prezentat în actele de control întocmite, majorând nejustificat baza impozabilă aferentă anului 2015 față de cea a anului 2016, calculând nejustificat un impozit mai mare în anul 2015 față de anul 2016 majorând fără drept legal și majorările și penalitățile aferente. Invocă prevederile art. 49 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Susține că hârtia a fost achiziționată și a fost folosită în activitatea notarială în perioada 2015 - 2016 și nu în anul 2015 așa cum se menționează (a se vedea

plățile făcute conform extraselor de cont X/05.01.2016, X/08.01.2016, X/08.01.2016, X/22.01.2016, X/12.02.2016, X/15.03.2016, etc. facturile de achiziție nr. X/26.01.2016, X/25.02.2016).

Face și mențiunea că pentru toate operațiunile efectuate în activitatea notarială se respectă o procedură privind informarea părților, întocmirea, corectarea și elaboarea actului final, fiind folosite documentații pentru fiecare parte aflată în procesul întocmirii documentelor, rezultând un consum de hârtie atât în prima parte prin citarea tuturor părților aflate în dosar - părți care pot fi și de ordinul zecilor - copii, nepoți, părinți, diverși martori - de regulă vecinii care pot da detalii despre membrii familiei, pământuri, imobile, diverse situații ale părților implicate, etc.) , un alt consum rezultă din verificarea documentelor de toate partile actelor notariale, după care sunt corectate și după aceea urmează să fie redactate pentru a fi documente finale. Un alt consum rezultă din xeroxarea tuturor actelor sau documentelor care au stat la baza întocmirii actului notarial, rezultând un consum de hârtie semnificativ pentru fiecare act final întocmit. Pentru exemplificare enumeră următoarele: documentații cadastrale, tabele, extrase de cont, extrase de carte funciară, extrase generate din registrele electronice, documete anexate pentru fiecare parte aflată în procedura notarială cât și pentru instituțiile statului cu atribuții în legătură cu actul întocmit (primării, prefecturi, birouri de carte funciară, finanțe, camera notarilor, etc).

Mai face precizarea că prețul unui top de hârtie achiziționat de la S.C. X S.R.L. este cel practicat pe piață, cu menționarea faptului că având în vedere specificul activității notariale precum și importanța actelor întocmite, hârtia folosită trebuie să fie una de calitate superioară pentru a preveni deteriorarea materială și a asigura păstrarea acestora în stare corespunzătoare o perioadă îndelungată de timp.

Cu privire la constatările organelor de inspecție fiscală din Raportul de Inspecție Fiscală, faptele constatate de organele de control reprezintă exprimarea unor păreri fără a fi justificate cu mijloace probante, situația de fapt fiind netemeinică și nelegală: "organele de inspecție fiscală au analizat și serviciile de copiere efectuate de SC X SRL, în anul 2015, însumând 12.274 coli alb-negru și color 2.331 coli, pentru care s-a constatat că prestarea de servicii de copiere A4 (alb-negru și color) nu au fost efectuate deoarece contribuabilul sus menționat nu avea punct de lucru... ".

Petenta consideră că faptele constatate de organele de control reprezintă exprimarea unor păreri eronate: serviciile efectuate de către S.C. X S.R.L. în anul 2015 nu sunt servicii xerox în sensul strict al cuvântului ci reprezintă mape promoționale cu elemente de identificare ale biroului nostru notarial, cărți de vizită, documente informative privind procedurile notariale și care menționează documentația necesară întocmirii actelor, așa cum prevede legislația națională și a UE, cu privire la obligația de informare a părților implicate în procedura notarială, pe care are obligația de a o respecta, în caz contrar biroul notarial fiind responsabil și putând fi sancționat conform legii.

II. Organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, a emis pe numele Persoana fizică X, jud. Bacău, în baza Raportului de inspecție

fiscală nr. BCG_AIF X, Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. BCG_AIF X, prin care au stabilit în sarcina acesteia suma de S lei, reprezentând S lei – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016 și S lei – contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016.

Inspecția fiscală efectuată la **X X, jud. Bacău** a vizat perioada 01.01.2015-31.12.2016 cu privire la impozitul pe venit și contribuția de asigurări sociale de sănătate.

Obiectul de activitate: „Activități juridice”, cod CAEN 6910.

Situația juridică a contribuabilului este: activă.

În urma verificării efectuate la **X X, jud. Bacău**, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar **suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei (X lei pentru anul 2015+X lei pentru anul 2016) – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016;**
- **S lei (X lei pentru anul 2015+X lei pentru anul 2016)– contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016.**

Baza impozabilă pentru care s-au calculat aceste debite este în sumă de **X lei=X lei pentru anul 2015+X lei pentru anul 2016**, astfel:

- **X lei (X lei pentru anul 2015 +X lei pentru anul 2016) – cheltuieli respinse la deducere pentru anii 2015-2016 pe motiv că nu concură la realizarea de venituri, iar contribuabilul nu prezintă documente justificative de înregistrare în contabilitate. Suma reprezintă achiziții de bunuri și prestări de servicii de la S.C. X S.R.L. București, societate care a fost verificată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Galați-Inspecție fiscală, constatându-se că această societate nu are un comportament fiscal adecvat, nu funcționează la sediul social, furnizorii care apar în declarația 394 infirmă relațiile economice cu aceasta, nu dispune de resursele umane și materiale pentru a efectua tranzacțiile economice consemnate în evidențele contabile ale clienților.**
- **X lei (S lei pentru anul 2015 +S lei pentru anul 2016) – cheltuieli respinse la deducere pentru anii 2015-2016 aferente autoturismului (piese de schimb auto, anvelope), nedeductibile fiscal 50%.**
- **S lei (S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016+S lei pentru anul 2016) – cheltuieli respinse la deducere pentru anii 2015-2016, pe motiv că nu concură la realizarea de venituri, fiind efectuate pentru uz personal (S lei =aparat de călcat cu aburi, frigider Artic, filtru Colombo pentru băuturi alcoolice, butoi vin etc.; S lei = periute de dinți electrice, stație de călcat, saltele dormeo, cuptor încorporabil, grill pe gaz, suport sticle, dopuitor sticle, compresor, nutribullet, zdrobitor etc.; S lei = servicii copiere A4 color-3.200 buc., A3-1.000 buc.).**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, constatările organului de inspecție fiscală și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la susținerea contestației că actul administrativ fiscal este nul

În fapt, contestația invocă nulitatea deciziei de impunere contestate, având în vedere că aceasta are grave și evidente erori.

Ca motive aduse în susținerea contestației, petenta menționează:

1. Actele fiscale sunt nule datorită faptului ca au grave și evidente erori;

2. Cercetarea faptelor și a circumstanțelor acestora conform documentelor prezentate, au încadrări eronate;

3. Motivarea organelor de inspecție s-a centrat pe comportamentul fiscal al S.C. X S.R.L., cu ignorarea totală a existenței probelor prezentate;

4. Situația de fapt este netemeinică și nelegală.

Menționează și faptul că având în vedere constatările din Raportul de Inspecție Fiscală nr. BCG_AIF X (pag.18) "în urma transmiterii prin e-mail a rezultatelor inspecției fiscale, în termen de 5 zile, în data de 04.05.2017, persoana X - a transmis organelor de inspecție fiscală, prin e-mail, punctul de vedere asupra constărilor prezentei inspecției fiscale, înregistrat la AJFP Bacău, Inspecție Fiscală sub nr. BCG AIF X...", petenta consideră că persoana X nu are nici o calitate în X, nu o cunoaște, nu este împuternicită să formuleze puncte de vedere asupra constărilor prezentei inspecției fiscale și nu are dreptul legal să formuleze un puncte de vedere.

Invocă prevederile art. 49 alin. (1) lit. b) și c) Cod procedură fiscală.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

• **Art. 46 și art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:**

ART. 46

„Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

[...]

c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;

[...]

g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;

[...]”.

ART. 49

„Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

[...]

ART. 49

„Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

[...]

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Din aceste prevederi legale se reține că actul administrativ fiscal trebuie să cuprindă o serie de elemente obligatorii, printre care și numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, precum și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, respectiv **datele de identificare a contribuabilului/plătitorului-numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului.**

Lipsa acestor elemente din conținutul actului administrativ fiscal atrage nulitatea acestuia.

De asemenea, se poate constata nulitatea actului administrativ fiscal dacă acesta este afectat de o gravă și evidentă eroare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că în cazul de față nu sunt întrunite condițiile de nulitate a deciziei de impunere contestate.

Astfel, la rubrica 1 „Datele de identificare a contribuabilului” este înscris numele XI și prenumele X, denumire XI G. X Birou Individual Notarial, deci numele corect al contribuabilului verificat.

În toată decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală se face referire la activitatea desfășurată de acest contribuabil, excepție făcând pag. 18 Capitolul VI pct. 2 „Considerații asupra punctului de vedere al contribuabilului” – paragraful 1 din Raportul de inspecție fiscală unde se precizează că d-na X a transmis organelor de inspecție fiscală punctul de vedere asupra constatărilor inspecției fiscale, înregistrate la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție fiscală sub nr. BCG_AIF X.

În continuare, în actul de control verificat, organele de inspecție fiscală fac referire la contribuabilul verificat - X G. X Birou Individual Notarial.

Facem precizarea că aceasta este o eroare materială care nu atrage nulitatea actului atacat, fiind înscrisă numai într-un singur paragraf din cele 21 pagini cât cuprinde raportul de inspecție fiscală.

Referitor la acest paragraf facem și mențiunea că la dosarul cauzei de regăsește copie după Referatul privind îndreptarea erorilor materiale nr. BCG_AIF X emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, înregistrat la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală sub nr. X, unde la pct. 4 „Prezentarea elementelor corecte”, organele de inspecție fiscală corectează paragraful respectiv cu următorul conținut:

„În urma discuției finale în data de 22.01.2018, X din Comuna Podu Turcului, jud. Bacău, în termen de 5 zile, contribuabilul a transmis organelor de inspecție fiscală, punctul de vedere asupra constatărilor prezentei inspecții fiscale.”

Rezultă astfel că eroarea materială a fost corectată de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, în cazul de față nu se face aplicarea prevederilor art. 49 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, întrucât decizia în cauză nu este afectată de o gravă și evidentă eroare.

Dacă acest contribuabil are sau nu dreptul la deducere și dacă datorează sau nu bugetului de stat sumele stabilite în sarcina sa de către organele de inspecție fiscală vor fi analizate la următorul capăt de cerere, acestea nefind elemente care să atragă nulitatea deciziei de impunere.

Prin urmare, în cazul de față nu sunt aplicabile prevederile art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare privind nulitatea actului administrativ fiscal, **drept pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la susținerea contestatoarei că actul administrativ fiscal este nul, urmând a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**

2. Referitor la suma de S lei, reprezentând impozit pe venit aferent anilor 2015-2016 în sumă de S lei și contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016 în sumă de S lei, stabilită

suplimentar prin Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. BCG_AIF X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. BCG_AIF X, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța asupra legalității stabilirii sumei în sarcina societății de către organele de inspecție fiscală, în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei și în urma demersurilor întreprinse nu s-a putut identifica cu claritate dacă impozitul pe venit a fost stabilit corect și legal pentru fiecare exercițiu financiar în parte.

În fapt, în urma verificării efectuate la X X, jud. Bacău, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar pentru anii 2015-2016 suma de S lei, reprezentând:

- S lei (X lei pentru anul 2015+ X lei pentru anul 2016) – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016;
- S lei (X lei pentru anul 2015+ X lei pentru anul 2016)– contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016.

Baza impozabilă pentru care s-au calculat aceste debite este în sumă de S lei=S lei pentru anul 2015+Sei pentru anul 2016, astfel:

- S lei (S lei pentru anul 2015 +S lei pentru anul 2016) – cheltuieli respinse la deducere pentru anii 2015-2016 pe motiv că nu concură la realizarea de venituri, iar contribuabilul nu prezintă documente justificative de înregistrare în contabilitate. Suma reprezintă achiziții de bunuri și prestări de servicii de la S.C. X S.R.L. București, societate care a fost verificată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Galați-Inspeție fiscală, constatându-se că această societate nu are un comportament fiscal adecvat, nu funcționează la sediul social, furnizorii care apar în declarația 394 infirmă relațiile economice cu aceasta, nu dispune de resursele umane și materiale pentru a efectua tranzacțiile economice consemnate în evidențele contabile ale clienților.
- S lei (S lei pentru anul 2015 +S lei pentru anul 2016) – cheltuieli respinse la deducere pentru anii 2015-2016 aferente autoturismului (piese de schimb auto, anvelope), nedeductibile fiscal 50%.
- S lei (S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016+S lei pentru anul 2016) – cheltuieli respinse la deducere pentru anii 2015-2016, pe motiv că nu concură la realizarea de venituri, fiind efectuate pentru uz personal (S lei =aparatură de călcat cu aburi, frigider Artic, filtru Colombo pentru băuturi alcoolice, butoi vin etc.; S lei = periute de dinți electrice, stație de călcat, saltele dormeo, cuptor încorporabil, grill pe gaz, suport sticle, dopuitor sticle, compresor, nutribullet, zdrobitor etc.; S lei = servicii copiere A4 color-3.200 buc., A3-1.000 buc.).

Societatea contestă suma de S lei, susținând că impozitul pe venit și contribuția de asigurări sociale sunt calculate eronat întrucât suma totală de S lei aferentă achizițiilor de la S.C. X S.R.L. este achitată cu ordine de plată în anul 2016 (a se vedea extrasele de cont anexate la contestație) - cheltuiala este aferentă anului 2016 și nu este aferentă anului 2015 așa cum este prezentat în actele de control întocmite, majorând nejustificat baza impozabilă aferentă anului 2015 față de cea a anului 2016, calculând nejustificat un impozit mai mare în anul 2015 față de anul 2016 majorând fără drept legal și majorările și penalitățile aferente. Invocă prevederile art. 49 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Mai precizează că este eronată baza de calcul a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale, cu privire la suma totală de S lei (suma de S lei și suma de S lei - nu este înregistrată în contabilitate și nu este declarată) (S lei baza de impunere S lei și TVA de S lei - aferente facturii nr. X și S lei baza de impunere S lei și TVA de S lei - document de plată nr. X). Astfel s-au majorat contribuțiile sociale datorate în plus cu suma totală de S lei, respectiv S lei (baza de impunere S lei*5,5%, baza de impunere S lei*5,5%), impozitul pe venit și datorat în plus cu suma de S lei (baza de impunere S lei* 16%, baza de impunere S lei* 16%).

Prin emailul transmis în data de 08.08.2018 de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Serviciul Soluționare Contestații 1 s-a solicitat organelor de inspecție fiscală să precizeze dacă facturile nr. X și nr. X au fost înregistrate de contribuabil în evidența contabilă.

De asemenea, s-a solicitat să precizeze dacă la stabilirea impozitului pe venit și a CASS au luat în calcul faptul că plățile facturilor emise de S.C. X S.R.L. în anul 2015 s-au efectuat în anul 2016, respectiv a faptului că cheltuielile se înregistrează în contabilitate în exercițiul financiar în care au fost plătite.

Prin emailul transmis în data de 14.08.2018, organele de inspecție fiscală au răspuns că:

“Referitor la contestația formulată de X precizăm următoarele:

~ agentul economic supus inspecției fiscale a efectuat achiziții de bunuri și prestări servicii de la SC X SRL, cu sediul în București;

~ conform solicitării delegării de competență (anexată) întocmită de DGRFP Galati, AJFP Vrancea, Inspectie Fiscala, reiese ca SC X SRL a fost verificată din punct de vedere fiscal, constatându-se că această societate nu are un comportament fiscal adecvat, nu funcționează la sediul social, furnizorii care apar în declarația 394 infirmă relațiile economice cu aceasta, nu dispune de resursele umane și materiale pentru a efectua tranzacțiile economice consemnate în evidentele contabile ale clientilor;

~ informațiile mai sus prezentate au facut obiectul unui control inopinat efectuat de AJFP Vrancea- Inspectie Fiscală;

~ facturile fiscale nr.X și nr. X au fost emise de SC X SRL și identificate în evidența contabilă a X, având termen de plată 05.11.2015, respectiv 14.11.2015;

~ facturile respective au fost înregistrate în jurnalul de cumpărări aferent perioadei, cu drept de deducere a TVA”.

De asemenea, prin emailul transmis în data de 22.08.2018 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Serviciul Soluționare Contestații 1 a revenit asupra celor prezentate în emailul din 08.08.2018 și s-a solicitat organelor de inspecție fiscală să precizeze dacă facturile nr. X și nr. X au fost înregistrate în evidența contabilă de către contribuabil, să transmită Nota explicativă dată de contribuabil în timpul inspecției fiscale, să transmită actul de control întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Galați la S.C. X S.R.L. din care rezultă că nu are comportament fiscal adecvat și să precizeze dacă la stabilirea impozitului pe venit și a CASS ați luat în calcul faptul că plățile facturilor emise de S.C. X S.R.L. în anul 2015 s-au efectuat în anul 2016, respectiv a faptului că, cheltuielile se înregistrează în contabilitate în exercițiul financiar în care au fost plătite.

Ca răspuns la aceste solicitări, prin emailul transmis în data de 22.08.2018, organele de inspecție fiscală comunică următoarele:

“[...]referitor la informațiile solicitate vă anexam următoarele :

~ nota explicativă, facturile 312 și 321, contractul de vânzare cumpărare încheiat între X și SC X SRL, solicitarea delegării de competență (scanate)

~ menționăm că facturile mai sus menționate nu au fost evidențiate în registrul de încasări și plăți deși termenul de plată al acestora evidențiat atât pe factură cât și în contractul încheiat între cele două părți, a fost depășit. Mai mult, nu există nici o factură storno din care să rezulte că bunurile intrate în gestiunea XI, au ieșit.

~ organele de inspecție fiscală nu au primit nici un act de control emis de AJFP Vrancea, dar considerăm că motivele invocate de către colegii noștri sunt relevante în ce privește comportamentul fiscal neadecvat al SC X SRL.

~ în ce stabilirea impozitului pe venit și cass pentru anul 2015, organele de control nu au ținut cont de data plății”.

Prin Nota explicativă din data de 12.01.2018, contribuabilul declară că a pus la dispoziție toate documentele solicitate de organele de inspecție fiscală și că achizițiile sale sunt reale.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

• Cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2015, sunt aplicabile prevederile **art. 48** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale **pct. 37 și pct. 39¹** din Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 48

„Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul

brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 49 și 50.

[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

[...]

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

[...]

1[^]1) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității și a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietate sau în folosință. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosință, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabilește prin norme;”.

„Norme metodologice:

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Reguli generale aplicabile pentru deducerea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor sunt și următoarele:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, inclusiv în cazul cheltuielilor reprezentând plăți efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale.

[...]

39¹. (1) În sensul prevederilor art. 48 alin. (7) lit. I¹) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii și expresiile prevăzute, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității au semnificațiile prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea art. 145¹ din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

(2) Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform art. 48 alin. (4) și (5) din Codul fiscal legate de aceste vehicule, cu excepția cheltuielilor privind amortizarea pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute în titlul II, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta etc.

În vederea acordării deductibilității integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs".

• Cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2016, sunt aplicabile prevederile **art. 68** din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 68

„Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 69 și 70.

[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității independente, pentru a putea fi deduse, în funcție de natura acestora, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților independente, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

[...]

d) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

[...]

j) să fie efectuate în scopul desfășurării activității și reglementate prin acte normative în vigoare;

[...]

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

[...]

j) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, aferente autoturismelor folosite de contribuabil sau membru asociat sunt deductibile limitat potrivit alin. (7) lit. k) la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane;

[...]

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

[...]

k) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității și a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietate sau în folosință. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosință, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor, se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabilește prin normele metodologice date în aplicarea art. 68;”.

Din aceste prevederi legale se reține că venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri.

Rezultă astfel că, pentru a beneficia de dreptul de deducere, trebuie ca acele cheltuieli să fie efectuate în scopul realizării de venituri, deci în interesul afacerii.

Totodată, din prevederile legale se reține și faptul că aceste cheltuieli trebuie să îndeplinească o serie de condiții, respectiv să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate prin documente, să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite și să respecte regulile privind amortizarea, unde este cazul.

Se reține astfel că este necesar ca acele cheltuieli să fie efectuate în interesul activității desfășurate și să fie reale și justificate cu documente, în caz contrar se pierde dreptul de deducere.

În ceea ce privește cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității și a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, pentru acestea legea limitează dreptul de deducere a cheltuielilor la 50% dacă nu se face dovada că vehiculul respectiv a fost utilizat exclusiv în scopul desfășurării activității. Dovada se face cu o serie de documente justificative, printre care și foia de parcurs.

De asemenea, legea prevede că nu sunt cheltuieli deductibile sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale.

- Totodată, sunt aplicabile și prevederile **art. 6** din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

ART. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Conform acestor prevederi legale, orice operațiune care a fost efectuată trebuie să se consemneze într-un document și să fie înregistrată în contabilitate.

- Totodată, sunt aplicabile prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, unde se precizează:

„57. - (1) Contabilizarea și prezentarea elementelor din bilanț și din contul de profit și pierdere ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al angajamentului în cauză. Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.

(2) Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea. De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.

(3) Forma juridică a unui document trebuie să fie în concordanță cu realitatea economică. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, entitatea va înregistra în contabilitate aceste operațiuni, cu respectarea fondului economic al acestora.

[...]

(5) Entitățile au obligația ca la întocmirea documentelor justificative și la contabilizarea operațiunilor economico-financiare să țină seama de toate informațiile disponibile, astfel încât să fie extrem de rare situațiile în care natura economică a operațiunii să fie diferită de forma juridică a documentelor care stau la baza acestora”.

• Cu privire la contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru anul 2015 sunt aplicabile prevederile art. 296²¹, art. 296²², art. 296¹⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 296²¹

„Contribuabili

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:

[...]

d) persoanele care realizează venituri din profesii libere;

[...]”.

ART. 296²²

„Baza de calcul

[...]

(2) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - e)

este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția”.

ART. 296^{18*}

„Calculul, reținerea și virarea contribuțiilor sociale

(1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajator, precum și entitățile prevăzute la art. 296³ lit. f) și g) au obligația de a calcula, de a reține și de a vira lunar contribuțiile de asigurări sociale obligatorii.

[...]

(3) Cotele de contribuții sociale obligatorii sunt următoarele:

[...]

b) pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate:

b¹) 5,5% pentru contribuția individuală;”.

• Cu privire la contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru anul 2016 sunt aplicabile prevederile art. 155, art. 170, art. 156 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 155

„Categoriile de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153, datorează, după caz, contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri:

[...]

c) venituri din activități independente, definite conform art. 67;

[...]”.

ART. 170

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și care determină venitul net anual în sistem real și/sau pe baza normelor anuale de venit

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și care determină venitul net anual în sistem real și/sau pe baza normelor anuale de venit, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate este diferența pozitivă dintre venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității independent, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la numărul de luni în care a fost desfășurată activitatea pe fiecare sursă de venit”.

ART. 156

„Cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate

Cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate sunt următoarele:

a) 5,5% pentru contribuția individuală; [...].”

Din documentele existente la doar se reține că, urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au constatat că BIN a dedus integral cheltuieli cu achiziția de piese de schimb auto, anvelope etc aferente autoturismului, fără a face dovada că autoturismul este utilizat exclusiv în interesul afacerii.

Așa după cum rezultă din prevederile legale invocate anterior, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au respins la deducere 50% din valoarea acestor cheltuieli, întrucât contribuabilul verificat nu a făcut dovada cu documente justificative că autoturismul a fost utilizat exclusiv în interesul afacerii. Mai mult, prin contestația formulată, petenta nu aduce argumente suplimentare sau documente cu privire la aceste cheltuieli.

De asemenea în urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au constatat că petenta a dedus cheltuieli cu diverse bunuri care nu sunt aferente veniturilor afacerii, ci interesului personal.

Facem precizarea că și în acest caz în mod legal organele de inspecție fiscală au respins la deducere acele cheltuieli. Analizând anexa 1 la raportul de inspecție fiscală se reține că pentru activitatea de notar public, BIN a dedus cheltuieli cu frigider, aparat de călcat cu abur, stație de călcat, butoi pentru vin, nutribullet, dormeo extreme, periute de dinți electrice, saltea ortopedică, suport sticle, dopuitor sticle, compresor, furtun, zdrobitor, hotă, cuptor incorporabil, plită incorporabilă, mașină de spălat vase, căști etc.

Se observă că aceste cheltuieli nu sunt aferente obiectului de activitate, cea de activitate notarială - „Activități juridice”, cod CAEN 6910, ci interesului personal al asociatului.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au mai constatat că BIN a dedus cheltuieli cu achiziții de bunuri și prestări de servicii de la S.C. X S.R.L., societate care are un comportament fiscal inadecvat, nu funcționează la sediul social, furnizorii care apar în declarația 394 infirmă relațiile economice cu aceasta, nu dispune de resursele umane și materiale pentru a efectua tranzacțiile economice consemnate în evidențele contabile ale clienților.

Așa după cum am invocat la acest capăt de cerere, pentru a putea fi deduse cheltuielile, contribuabilul trebuie să facă dovada că deține documente justificative completate corect și conform realității, să facă dovada că operațiunea este reală și este efectuată pentru veniturile firmei.

Or, în cazul de față, furnizorul său, S.C. X S.R.L. are un comportament fiscal inadecvat, nu dispune de resursele umane și materiale pentru a efectua tranzacțiile economice consemnate în evidențele contabile ale clienților, iar furnizorii acesteia nu recunosc tranzacțiile efectuate cu acea societate.

În plus petenta nu prezintă documente din care să rezulte că a utilizat bunurile în totalitate în activitatea prestată și că prestarea de servicii de la

această societate este reală. Nu a prezentat o situație/deviz de lucrări din care să rezulte în ce a constat serviciul respectiv.

Întrucât societatea nu a putut face dovada cu documente că operațiunile sunt reale, că documentele pe care le deține sunt documente justificative de înregistrare în contabilitate, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a acestora.

Având în vedere cele prezentate și analizate mai sus, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au constatat că pentru cheltuielile în sumă totală de S lei, X nu are dreptul la deducere.

Cu toate acestea se constată anumite inadvertențe în ceea ce privește modul de calcul și de stabilire a impozitului pe venit și a contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Astfel, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au stabilit în sarcina persoanei fizice X, **jud. Bacău**, impozit pe venit și contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016 ca urmare a neacceptării la deducere a cheltuielilor în sumă totală de S lei.

Petenta susține că nu a înregistrat în contabilitate facturile nr. X și nr. X, întrucât nu le-a achitat, fapt care are drept consecință fiscală un impozit zero.

Anexează situația furnizori-facturi+plăți pentru furnizorul S.C. X S.R.L. din care rezultă că cele două facturi apar ca neachitate.

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate care prevăd faptul că, pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor trebuie ca acestea să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, rezultă că în situația în care nu a achitat facturile, în mod corect a procedat petenta nededucând suma. Prin urmare, dacă susținerea **persoanei fizice X, jud. Bacău** este corectă, efectul fiscal este zero, nu datorează nici impozit și nici contribuție de asigurări sociale.

Mai mult, prin emailul transmis de către organele de inspecție fiscală în data de 14.08.2018, acestea susțin că facturile fiscale nr. X și nr. X au fost emise de SC X SRL și identificate în evidența contabilă a X, având termen de plată 05.11.2015, respectiv 14.11.2015 și că facturile au fost înregistrate în jurnalul de cumpărări aferent perioadei, cu drept de deducere a TVA.

De asemenea, prin emailul transmis de către organele de inspecție fiscală în data de 22.08.2018, acestea recunosc faptul că facturile în cauză nu ar fi fost evidențiate de contribuabil în registrul de încasări și plăți.

Prin urmare, nu rezultă cu claritate care este situația de fapt fiscală a contribuabilului X, respectiv care este quantumul impozitului pe venit și CASS datorate de persoana fizică, având în vedere argumentele aduse de contestatoare, documentele prezentate la contestație și faptul că organele de inspecție fiscală recunosc și confirmă susținerile petentei.

Cu privire la evidențierea celor două facturi în contabilitate, este necesară o nouă verificare și stabilire impozitului pe venit, prin verificarea

înregistrării sau nu a celor două facturi în evidența contabilă, verificarea dacă au fost achitate sau nu, și a declarării corecte a impozitului pe venit.

De asemenea, petenta susține că a evidențiat o serie de cheltuieli în anul în care au fost plătite și nu în anul în care s-a făcut achiziția. Acest fapt atrage un impozit pe venit suplimentar și contribuții de asigurări sociale de sănătate suplimentare în anul în care au fost efectuate plățile și nu în anul în care s-au făcut achizițiile și cu consecințe asupra accesoriilor care vor fi calculate asupra debitelor stabilite prin decizia de impunere contestată.

Având în vedere faptul că prevederile legale mai sus invocate prevăd faptul că, pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor trebuie ca acestea să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, rezultă că organele de inspecție fiscală trebuiau să stabilească impozit pe venit și CASS pentru anii în care facturile au fost achitate de X și nu pentru anii în care au fost emise facturile respective.

Spre exemplu, în situația furnizori-facturi+plăți pentru furnizorul S.C. X S.R.L. anexată de petentă la contestație, factura nr. X/15.12.2015 este emisă în anul 2015 și achitată în datele 12.02.2016 (cu documentul de plată X) și 15.03.2016 (cu documentul de plată X). Societatea anexează și copie după extrasul de cont eliberat de BRD Groupe Societe Generale din care rezultă că se confirmă cele înscrise în situația furnizori-facturi+plăți pentru furnizorul S.C. X S.R.L. cu privire la factura X/15.12.2015.

Facem și precizarea că organele de inspecție fiscală au recunoscut prin emailul transmis organelor de soluționare a contestațiilor în data de 22.08.20185 faptul că în ceea ce privește stabilirea impozitului pe venit și cass pentru anul 2015, nu au ținut cont de data plății.

Și în acest caz se impune o reverificare a tuturor cheltuielilor respinse la deducere de către organele de inspecție fiscală prin analiza plăților efectuate de contribuabil și repunerea cheltuielilor în baza impozabilă pentru anul în care au fost efectuate plățile și nu pentru anul în care au fost emise facturile de achiziție.

În ceea ce privește rolul organului de inspecție fiscală, acesta trebuie să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, conform prevederilor **art. 6 și art. 7** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 6

„Exercitarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal

competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(3) Ori de câte ori organul fiscal trebuie să stabilească un termen pentru exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații de către contribuabil/plătitor, acesta trebuie să fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului/plătitorului să își exercite dreptul sau să își îndeplinească obligația. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului organului fiscal”.

ART. 7

„Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(1) În desfășurarea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, organul fiscal înștiințează contribuabilul/plătitorul asupra drepturilor și obligațiilor*) prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii.

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege”.

Având în vedere cele prezentate la acest capăt de cerere, facem precizarea că, din punct de vedere al deductibilității, cheltuielile în sumă totală de S lei nu sunt deductibile.

Din punct de vedere al modului de calcul se impune o reverificare, în sensul recalculării și reasezării cheltuielilor respinse la deducere în baza impozabilă din perioada fiscală în care aceste cheltuieli au fost achitate.

În consecință, nu ne putem pronunța asupra legalității stabilirii sumei de S lei, reprezentând S lei – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016 și S lei – contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016, **drept pentru care urmează a se desființa** Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. BCG_AIF X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. BCG_AIF X, **cu privire la suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016;**
- **S lei – contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016.**

În consecință, organele fiscale vor proceda, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, în baza prevederilor art. 281 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la reanalizarea impozitului pe venit și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016 și să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

- Desființarea are la bază prevederile **art. 276 și art. 279 alin. (3) și alin. (4)** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

Art. 276

„(1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

ART. 279

„Soluții asupra contestației

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și

pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

- Sunt aplicabile și prevederile **pct. 11.4.-11.5.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„ 11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

- Totodată, sunt aplicabile și prevederile **art. 50, art. 129 și art. 281** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas

definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

ART. 129

„Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat”.

ART. 281

“Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

[...]

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția

adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal”.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1. Desființarea Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. BCG_AIF X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. BCG_AIF X, pe numele **Persoanei fizice X, jud. Bacău, cu privire la suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei – impozit pe venit aferent anilor 2015-2016;**

- **S lei – contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2015-2016,**

urmând ca, în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei, organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, printr-o altă echipă să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă din actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Art. 2. Serviciul Soluționare Contestații 1 va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău – Inspecție Fiscală, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației, este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bacău.

DIRECTOR GENERAL,

ȘEF SERVICIU,

ÎNTOCMIT,